

שלפעמים אינן טהורות. וכן בנות מגיל 12 ומעלה לא יוכלו ליכנס, כי אינן טובלות. ואם תעשה הפליה, יצעקו לנו "הדרת נשים". ארם צריך לשקול, כשאתה מתיר דבר, צריך לראות שלא יצא ממנו מכשול¹. נכון שהרב עובדיה דוגל בשיטה ש"אין גזורים גזירות מדעתינר", זהו דוקא כשהגזרה לא פשוטה, חכמים יכלו לגזור ואנו לא. אבל כשהגזרה קרובה ומצויה שאתה יודע שיש שיעשה זה יעשה זה, אתה חייב לגזור. וכמו שכל חכמי דורנו אומרים שלא כדאי שיכניס אדם טלויזיה בבית, אם יבוא אדם ויכניס ויאמר אני רואה בה וכן חדשות, או רק לשמוע מה שקורה בבחירות, האם נתיר לו להכניס? לא יכניס, אלא ישמע הדברים ברדיו כשר...

וכבר הארכתי בזה במבוא שכתבתי בסיד למשנה ברורה חייב (הלכות שבוע) עמוד 18 והלאה) והבאתי כשלשים ראיות על זה, שאם נגזירה מצויה וקרובה ושכיחא יכולים לגזור ואין זה בכלל אין גזורים גזירות מדעתינר (וה"א לא תבין דברינו וכתב שכל הראיות הם "גילי דחיתא", כלומר מין תבן וקש של חיסות.

1. ויש להעיר עמ"ש בשו"ת יחזק דעת (ח"א סי' כ"ה בהערה) שהמונח לעלות ולהתחלל "בתחלת" שטח הר הבית תלה עצמו באילן גדול הוא הראב"ד וכו'. ונרמז ונקלה ומכשול לרבים מאחינו בית ישראל שנכנסו לפני ולפנים, בניגוד לרה"ט ראשונים ואחרונים אשר כל בית ישראל נשען עליהם. ע"ש. וצריך ביאור שאם המתייר טוסף על דעת הראב"ד, אי"כ גם לנו ולפנים מותר. ואם לא התיר רק בתחלת שטח הר הבית דלכ"ע אין בו כרת ודין בטבילה והפרי שמש, אי"כ גם הרמב"ם מודה בזה, ולמה צריך לסמוך ע"י הראב"ד. רצ"י. עוד תביא ביחוד"ד שזה שהמתייר סמך על דברי הרמב"ם באגרותיו שעלה ליורשלים ונכנס לבית הגדול והקדוש והתחלל בו. והאריך לדחות דבריו. ע"ש. אולם הראוני בספר קנצלת קנצלת ל"י אברהם בן חייא הנשיא (ברלין תרפ"ד, עמוד 99) שכתב שמלכו ישמעאל הרשו בזמנו לישראל לבא אל הבית ולכנות בו בית תפלה ומדרש והיו כל גלויות ישראל הקרובים אל הבית עולים אליו בתגום ובמטערים וכו' עד שפשטה על הבית בעת הזאת מלכות אדום הרשעה. ע"ש. וכוונתו להקשות מספ הצלכ הראשון בשנת ד' אלפים תתנ"ט (שאו חי ר' אברהם בן חייא הנשיא בספרו, ונקרא "צאוב